A BIZOTTSÁG (EU) 2019/2238 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE

(2019. október 1.)

az Északi-tengeren a bizonyos fajok tengerfenéki halászatában alkalmazandó kirakodási kötelezettség 2020–2021-es időszakban történő végrehajtása részletes szabályainak meghatározásáról

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Északi-tenger tengerfenéken élő állományaira és azok halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról, a kirakodási kötelezettség Északi-tengeren történő végrehajtásának részletes meghatározásáról, valamint a 676/2007/EK és az 1342/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. július 4-i (EU) 2018/973 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) és különösen annak 11. cikkére,

tekintettel a halászati erőforrások és a tengeri ökoszisztémák technikai intézkedések révén történő védelméről, az 1967/2006/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet, továbbá az 1380/2013/EU, az (EU) 2016/1139, az (EU) 2018/973, az (EU) 2019/472 és az (EU) 2019/1022 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 894/97/EK, a 850/98/EK, a 2549/2000/EK, a 254/2002/EK, a 812/2004/EK és a 2187/2005/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2019. június 20-i (EU) 2019/1241 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([2]) és különösen annak 15. cikke (2) bekezdésére,

mivel:

(1) Az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([3]) a fogási korlátok hatálya alá tartozó fajok fogásaira vonatkozó kirakodási kötelezettség bevezetésével fokozatosan fel kívánja számolni a visszadobás gyakorlatát minden uniós halászati tevékenységben.

(2) Az 1380/2013/EU rendelet 9. cikke olyan többéves tervek elfogadásáról rendelkezik, amelyek állományvédelmi intézkedéseket tartalmaznak bizonyos állományoknak egy adott földrajzi területen való halászatára vonatkozóan.

(3) Az ilyen többéves tervek meghatározzák a kirakodási kötelezettség végrehajtásának részleteit, és felhatalmazhatják a Bizottságot arra, hogy e részleteket tovább pontosítsa a tagállamok által kidolgozott közös ajánlások alapján.

(4) Az Európai Parlament és a Tanács 2018. július 4-én elfogadta az Északi-tenger tengerfenéken élő állományaira és azok halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról szóló (EU) 2018/973 rendeletet ([4]). Az említett rendelet 11. cikke felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a szóban forgó rendelet kiegészítésére annak érdekében, hogy az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (5) bekezdésének a)–e) pontjában előírtak szerint, a tagállamok által kidolgozott közös ajánlások alapján meghatározza a kirakodási kötelezettség részleteit az Északi-tengerben élő valamennyi olyan faj állományai tekintetében, amelyekre az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdése értelmében kirakodási kötelezettség vonatkozik.

(5) Az Északi-tengeren közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bíró országok – Belgium, Dánia, Franciaország, Németország, Hollandia, Svédország és az Egyesült Királyság – által benyújtott közös ajánlás nyomán az (EU) 2018/2035 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ([5]) meghatározta az Északi-tengeren a bizonyos fajok tengerfenéki halászatában alkalmazandó visszadobási kötelezettség 2019 és 2021 közötti végrehajtásának részletes szabályait.

([1]) HL L 179., 2018.7.16., 1. o.

([2]) HL L 198., 2019.7.25., 105. o.

([3]) Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

([4]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/973 rendelete (2018. július 4.) az Északi-tenger tengerfenéken élő állományaira és azok halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról, a kirakodási kötelezettség Északi-tengeren történő végrehajtásának részletes meghatározásáról, valamint a 676/2007/EK és az 1342/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 179., 2018.7.16., 1. o.).

([5]) A Bizottság (EU) 2018/2035 felhatalmazáson alapuló rendelete (2018. október 18.) az Északi-tengeren a bizonyos fajok tengerfenéki halászatában alkalmazandó visszadobási kötelezettség 2019–2021 közötti végrehajtásának részletes szabályairól (HL L 327., 2018.12.21., 17. o.).

(6) Az Északi-tengerrel foglalkozó tanácsadó testülettel és a nyílt tengeri állományokkal foglalkozó tanácsadó testülettel folytatott konzultációt követően az említett tagállamok 2019. május 29-én új közös ajánlást nyújtottak be a Bizottsághoz az Északi-tengeren folytatott tengerfenéki halászatban alkalmazandó kirakodási kötelezettség részleteire vonatkozóan. A közös ajánlást 2019. augusztus 7-én módosították.

(7) A tagállamok által benyújtott új közös ajánlás egy sor további, az Unió és Norvégia között 2011-ben ([6]) és 2012-ben ([7]) elfogadott technikai intézkedés folytatását, valamint a SepNep szelektáló eszköz használatának engedélyezését javasolja. Ezek az intézkedések az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (5) bekezdésének a) pontja alapján, az (EU) 2018/2035 felhatalmazáson alapuló rendelet révén kerültek bevezetésre a 2019–2021-es időszakra, céljuk pedig a szelektivitás fokozása és a nem szándékos fogások csökkentése a kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó halászati tevékenységek vagy fajok esetében.

(8) 2019. augusztus 14-én hatályba lépett a halászati erőforrások és a tengeri ökoszisztémák technikai intézkedések révén történő védelméről szóló új (EU) 2019/1241 rendelet. Ennek V. melléklete különös rendelkezéseket állapít meg regionális szinten az Északi-tengeren alkalmazott technikai intézkedésekre vonatkozóan, amelyek a hálószembőségre, a kapcsolódó feltételekre és a járulékos fogásokra vonatkozó szabályokat is magukban foglalnak. E rendelet 15. cikke felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az (EU) 2019/1241 rendelet mellékleteiben szereplő technikai intézkedések módosítása, kiegészítése, hatályon kívül helyezése, illetve az azoktól való eltérés biztosítása céljából, többek között a kirakodási kötelezettség végrehajtásával összefüggésben.

(9) Az (EU) 2019/1241 rendelet nem ír elő átmeneti intézkedéseket. Ezért e felhatalmazáson alapuló rendelet és az (EU) 2019/1241 rendelet összeegyeztethetőségének biztosítása érdekében alkalmazni kell az (EU) 2019/1241 rendeletben megállapított feltételeket, ezzel egyidejűleg pedig figyelembe kell venni a kivételes körülményeket. A tagállamoktól kapott információk alapján a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) pozitívan értékelte ([8]) a regionális csoport által a közös ajánlásban szereplő technikai intézkedések támogatása érdekében szolgáltatott információkat. Az említett közös ajánlásnak mind a tagállamok általi kidolgozása és benyújtása, mind a HTMGB általi értékelése még a technikai intézkedésekről szóló új rendelet elfogadása és az (EU) 2019/1241 rendelet hatálybalépése előtt történt, ezért a közös ajánlás nem hivatkozott az említett rendeletre. Mindazonáltal a kivételes körülményekre tekintettel a Bizottság úgy véli, hogy – a közös ajánlásban és a HTMGB értékelésében jelenleg szereplő információkból ítélve – a jelek szerint nincs olyan tényező, amely arra utalna, hogy a javasolt kiegészítő technikai intézkedések nem felelnek meg az (EU) 2019/1241 rendelet 15. cikke szerinti technikai intézkedésekre vonatkozóan megállapított követelményeknek.

(10) Annak érdekében, hogy a Skagerrakban javuljon a halászeszközök szelektivitása és csökkenjen a nem szándékos fogások mennyisége, helyénvaló figyelembe venni a tagállamok által benyújtott technikai intézkedéseket. Ezeket a technikai intézkedéseket indokolt a 2020–2021-es időszakra alkalmazni.

(11) Az (EU) 2018/973 rendeletben meghatározottak szerint az Északi-tenger az ICES ([9]) 2a és 3a körzetet, valamint az ICES 4 alterületet öleli fel.

(12) Az érintett tudományos testületek szakvéleményeket adtak, amelyeket a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) megvizsgált. ([10]) Az érintett intézkedéseket a Bizottság a 28 tagállam és a megfigyelői státuszban az Európai Parlament részéről közreműködő képviselők alkotta halászati szakértői csoport elé terjesztette írásbeli konzultációra.

(13) A HTMGB megállapította, hogy bizonyos állományok, például a sima lepényhal esetében az egyes egyedek túlélési aránya adott esetben elmarad a más fajokra jellemzőtől. A Bizottság azonban mérlegelte egyrészt azt, hogy a mentesség az egyes egyedekkel szemben milyen hatást gyakorol a teljes állományra, másrészt pedig azt, hogy a HTMGB észrevételeinek kezeléséhez szükséges adatgyűjtéshez indokolt a halászat folytatása. Azokban az esetekben, amikor az élettelenül visszadobott halak mennyisége viszonylag kicsi, a Bizottság a halászati gazdálkodás pragmatikus és körültekintő megközelítése jegyében indokoltnak tartja ideiglenes kivételek engedélyezését, ezek hiányában ugyanis nem történhetne meg azon adatok gyűjtése, amelyekre a kirakodási kötelezettség maradéktalan végrehajtására tekintettel szükség van a visszadobás gyakorlatának megfelelő és megalapozott irányításához.

([6]) A Skagerrakban és a Kattegatban folytatott 2012. évi halászat szabályozásáról az Európai Unió és Norvégia között megtartott halászati konzultációk következtetéseit összefoglaló jegyzőkönyv.

([7]) A Skagerrakban érvényes visszadobási tilalom és ellenőrzési intézkedések végrehajtását szolgáló intézkedésekről az Európai Unió és Norvégia között folytatott halászati konzultációk következtetéseit összefoglaló 2012. július 4-i jegyzőkönyv.

([8]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf

([9]) Nemzetközi Tengerkutatási Tanács.

([10]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf

(14) Az (EU) 2018/2035 felhatalmazáson alapuló rendelet – magas túlélési arányokat alátámasztó tudományos bizonyítékok alapján – túlélési arányon alapuló mentességet biztosított az ICES 4c körzetben vonóhálóval kifogott közönséges nyelvhal minimális állományvédelmi referenciaméretnél kisebb egyedei tekintetében. Az elmúlt években megtörtént az említett bizonyítékok értékelése, és a HTMGB megállapította, hogy kielégítőek. ([11]) A HTMGB rámutatott, hogy nem nyújtottak be új információt a halbölcsők elhelyezkedéséről ([12]). Mivel jelenleg nincsenek azonosított halbölcsők, a mentesség ugyan belefoglalható e rendeletbe, de a tagállamoknak be kell nyújtaniuk a vonatkozó információkat, amint azonosítják e területeket. Tekintettel arra, hogy a körülmények nem változtak, ezt a mentességet továbbra is indokolt alkalmazni e rendeletben.

(15) Az (EU) 2018/2035 felhatalmazáson alapuló rendelet – magas túlélési arányokat alátámasztó tudományos bizonyítékok alapján – az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (4) bekezdésének b) pontja szerinti, túlélési arányon alapuló mentességet biztosított az ICES 2a és 3a körzetben, valamint az ICES 4 alterületen a norvég homár csapdákkal ejtett fogásai tekintetében. Az elmúlt években megtörtént az említett bizonyítékok értékelése, és a HTMGB megállapította ([13]), hogy kielégítőek. Tekintettel arra, hogy a körülmények nem változtak, ezt a mentességet továbbra is indokolt alkalmazni e rendeletben.

(16) Az (EU) 2018/2035 felhatalmazáson alapuló rendelet túlélési arányon alapuló mentességet biztosított az ICES 4 alterületen, valamint az ICES 2a és 3a körzetben a norvég homár bizonyos halászeszközökkel ejtett fogásai tekintetében, amennyiben hálórácsos szelektáló eszközt alkalmaztak. E mentesség biztosításának az volt a feltétele, hogy a tagállamok adatokat szolgáltatnak az Északi-tenger nyugati partvidékén folytatott halászatról. A HTMGB-hez azóta nem érkezett újabb bizonyíték a magas túlélési arányról. A tagállamok szerint nem volt szükség további adatokra, mivel 2018-ban a HTMGB megállapította, hogy a tudományos adatok stabilan alátámasztják az Északi-tenger nyugati partvidékére vonatkozó túlélési becsléseket. ([14]) A HTMGB ugyanakkor kérdéseket fogalmazott meg ([15]) az Északi-tenger keleti partvidékén folyó norvéghomár- és garnélahalászat tekintetében, mivel e halászati tevékenységekről nincsenek adatok, így a norvég homár túlélésére vonatkozóan nem lehet értékeléseket végezni. Ilyen körülmények között a mentesség 2020. december 31-ig alkalmazható, és a közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bíró tagállamoknak a lehető leghamarabb, de legkésőbb 2020. május 1-jéig adatokat kell szolgáltatniuk a HTMGB értékeléséhez az Északi-tenger keleti partvidékén folytatott halászatról.

(17) Az (EU) 2018/2035 felhatalmazáson alapuló rendelet – magas túlélési arányokat alátámasztó tudományos bizonyítékok alapján – túlélési arányon alapuló mentességet biztosított a csapdákkal és hálóvarsákkal járulékosan kifogott, fogási korlátok hatálya alá tartozó fajok tekintetében. Ezeket a bizonyítékokat a korábbi években értékelték, és a HTMGB arra a következtetésre jutott, hogy a rendelkezésre álló adatok szerint a visszadobott halak mortalitása valószínűleg alacsony, azonban a halászat során ténylegesen ejtett fogások elhanyagolhatóak. ([16]) Mivel a fogások nem jelentősek, és tekintettel arra, hogy a körülmények nem változtak, ezt a mentességet továbbra is indokolt alkalmazni e rendeletben.

(18) Az (EU) 2018/2035 felhatalmazáson alapuló rendelet túlélési arányon alapuló mentességet biztosított az ICES 3a körzetben és az ICES 4 alterületen kopoltyúhálókkal és tükörhálókkal halászott sima lepényhalak tekintetében. A tagállamok tudományos bizonyítékokkal szolgáltak a szóban forgó halászati tevékenység keretében visszadobott sima lepényhalak magas túlélési arányának alátámasztására. A bizonyítékokat benyújtották a HTMGB-nek, amely arra a következtetésre jutott, hogy meggyőző információkkal szolgáltak a számottevően magas túlélési arányról. ([17]) Ezért e mentességet indokolt belefoglalni e rendeletbe.

(19) Az (EU) 2018/2035 felhatalmazáson alapuló rendelet túlélési arányon alapuló mentességet biztosított az ICES 3a körzetben és az ICES 4 alterületen dán kerítőhálókkal halászott sima lepényhalak tekintetében. A tagállamok tudományos bizonyítékokkal szolgáltak a szóban forgó halászati tevékenység keretében visszadobott sima lepényhalak magas túlélési arányának alátámasztására. A bizonyítékokat benyújtották a HTMGB-nek, amely arra a következtetésre jutott, hogy a túlélési arányokról szóló tanulmány adatai megbízhatóak, bár további intézkedések is használhatók volnának a túlélés javítása érdekében, mivel a túlélés esélye jelentősen csökken, ha a sima lepényhalak kiválogatási ideje meghaladja a 30 percet. ([18]) Ezért e mentességet indokolt belefoglalni e rendeletbe.

([11]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf
([12]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf
([13]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf
([14]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf
([15]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf
([16]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1780485/STECF+PLEN+17-02.pdf
([17]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf
([18]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf

(20) Az (EU) 2018/2035 felhatalmazáson alapuló rendelet túlélési arányon alapuló mentességet biztosított az ICES 3a körzetben és az ICES 4 alterületen a téli hónapokban vonóhálóval folytatott, lepényhal-alakúakra és hengeres testű halakra irányuló halászatban fogásként vagy járulékos fogásként kifogott sima lepényhalak tekintetében. A tagállamok tudományos bizonyítékokkal szolgáltak a szóban forgó halászati tevékenység keretében visszadobott sima lepényhalak magas túlélési arányának alátámasztására. A bizonyítékokat benyújtották a HTMGB-nek, amely arra a következtetésre jutott, hogy mivel a tanulmány szerint a túlélési arány a nyári hónapokban csökken, ha a kiválogatási idő meghaladja a 60 percet, a sima lepényhal nyáron jellemző alacsony túlélési aránya indokolttá teszi a mentességnek a téli hónapokra való korlátozását. ([19]) Ezért e mentességet indokolt belefoglalni e rendeletbe.

(21) Az (EU) 2018/2035 felhatalmazáson alapuló rendelet túlélési arányon alapuló mentességet biztosított az ICES 2a és 3a körzetben, valamint az ICES 4 alterületen bármilyen halászeszközzel kifogott rájaalakúak vonatkozásában, dacára annak, hogy nem álltak rendelkezésre túlélési arányokra vonatkozó részletes tudományos bizonyítékok valamennyi flottaszegmens, valamint a halászeszközök, területek és fajok minden kombinációja tekintetében. Ettől függetlenül a HTMGB szerint a túlélési arányok néhány kivételtől eltekintve általában megalapozottak, ugyanakkor további adatokra van szükség. ([20]) Tekintettel arra, hogy a halászati tevékenységet folytatni kell a megfelelő adatgyűjtés biztosítása érdekében, a szóban forgó mentességet indokolt megadni, de a tagállamokat kötelezni kell olyan megfelelő adatok benyújtására, amelyek lehetővé teszik a HTMGB számára az indokok teljeskörű értékelését, a Bizottság számára pedig a felülvizsgálatot. A közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bíró tagállamoknak minden év május 1-jéig be kell nyújtaniuk a következőket: a) a túlélési arány növelése és a HTMGB által jelzett hiányzó adatok pótlása érdekében kidolgozott ütemterv, amelyet a HTMGB évente értékel; b) éves jelentések a túlélési arányt érintő programok előrehaladásáról és módosításáról vagy kiigazításáról.

(22) A rájaalakúak túlélési arányának vizsgálata során megállapítást nyert, hogy a kakukkráják (*Leucoraja naevus*) túlélési aránya számottevően alacsonyabb, mint más fajoké. Ezen túlmenően az említett faj túlélési arányával összefüggő tudományos ismeretek kevésbé tűnnek megbízhatónak. Ha azonban e faj kizárásra kerül a mentesség köréből, az lehetetlenné tenné a halászatot és a pontos adatok gyűjtésének folytatását. A vonatkozó bizonyítékokat benyújtották a HTMGB-nek, amely arra a következtetésre jutott, hogy a kakukkrája esetében két új vizsgálat indult a túlélési arányokat tanulmányozó kísérletek vonatkozásában, de további megfigyelések szükségesek ahhoz, hogy 1–2 éven belül végleges döntést lehessen hozni a túlélési arányokról. ([21]) Ezért ezt a mentességet két évre indokolt megadni, és sürgősen új vizsgálatokra, valamint magasabb túlélési arányt biztosító intézkedésekre van szükség, amelyeket a lehető leghamarabb, de legkésőbb május 1-jéig a HTMGB elé kell terjeszteni értékelésre.

(23) Az új közös ajánlás túlélési arányon alapuló mentesség alkalmazását javasolja az ICES 2a körzetben és az ICES 4 alterületen 80–119 mm szembőségű merevítőrudas vonóhálókkal (BT2) kifogott, a minimális állományvédelmi referenciaméretnél kisebb sima lepényhalak tekintetében a 2020–2021-es időszakra:

– a kőterelő kötéllel vagy bentoszkiengedő panellel felszerelt halászeszközökkel vagy 221 kW-nál nagyobb motorteljesítményű hajók által kifogott sima lepényhalak tekintetében,

– a teljeskörűen dokumentált halászatra vonatkozó ütemtervet végrehajtó tagállami hajók által kifogott sima lepényhalak tekintetében,

– a merevítőrudas vonóhálóval vagy legfeljebb 221 kW motorteljesítményű vagy legfeljebb 24 m teljes hosszúságú, 12 tengeri mérföldön belüli halászat céljára épített és halászeszközt átlagosan legfeljebb 90 perces időtartamon át vontató hajók által kifogott lepényhal-alakúak tekintetében.

A bizonyítékokat benyújtották a HTMGB-nek, amely arra a következtetésre jutott, hogy a 2020–2021-ben megvalósítandó új kutatási projektekben tett új észrevételek teszik majd lehetővé a HTMGB számára, hogy megalapozott döntést hozzon a merevítőrudas vonóhálóval kifogott, visszadobott sima lepényhalak túléléséről. ([22]) A bemutatott útitervben szereplő jövőbeli kutatási tervek részletesek és ambiciózusak a visszadobott sima lepényhalak túlélését befolyásoló tényezők körüli bizonytalanságok kezelését illetően. Ettől függetlenül alaposabban meg kell ismerni azokat a tényezőket, amelyek megmagyarázhatják a korábbi túlélési becslésekben megfigyelhető változatosságot. A mentességet tehát indokolt megadni, de a tagállamokat kötelezni kell olyan megfelelő adatok benyújtására, amelyek lehetővé teszik a HTMGB számára az indokok teljeskörű értékelését, a Bizottság számára pedig a felülvizsgálatot. A közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bíró tagállamoknak minden év május 1-jéig be kell nyújtaniuk a következőket: a) a túlélési arány növelése és a HTMGB által jelzett hiányzó adatok pótlása érdekében kidolgozott ütemterv, amelyet a HTMGB évente értékel; b) éves jelentések a túlélési arányt érintő programok előrehaladásáról és módosításáról vagy kiigazításáról.

([19]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf
([20]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf
([21]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf
([22]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf

(24) Az új közös ajánlás túlélési arányon alapuló mentesség alkalmazását javasolja az ICES 4 alterületen 80 mm-nél nagyobb zsákvégű TBB halászeszközökkel kifogott nagy rombuszhalak vonatkozásában. A tagállamok tudományos bizonyítékokkal szolgáltak az említett halászat keretében visszadobott nagy rombuszhalak magas túlélési arányának alátámasztására. A bizonyítékokat benyújtották a HTMGB-hez, amely arra a következtetésre jutott, hogy a túlélésre vonatkozóan nem tartalmaznak új bizonyítékot, a korábban benyújtott tanulmányok pedig a merevítőrudas vonóhálótól eltérő halászeszköztípuson alapultak, ezért nem tekinthetők reprezentatívnak. ([23]) A tagállamok ugyanakkor több kutatást is folytatnak a merevítőrudas vonóhálóval kifogott nagy rombuszhalak visszadobást követő túlélésének megfigyelése céljából, hogy a 2021-ig megvalósítandó új projekt keretében részletesebb információkkal tudjanak szolgálni a túlélési arányról. Tekintettel arra, hogy a halászati tevékenységet folytatni kell a megfelelő adatgyűjtés biztosítása érdekében, a szóban forgó mentességet egy évre indokolt megadni, de a tagállamokat kötelezni kell olyan megfelelő adatok megadott határidőn belüli benyújtására, amelyek lehetővé teszik a HTMGB számára az indokok teljeskörű értékelését, a Bizottság számára pedig a felülvizsgálatot. A szóban forgó mentességet ezért ideiglenesen, 2020. december 31-ig indokolt alkalmazni.

(25) Az új közös ajánlás az ICES 3a körzetben és az ICES 4 alterületen legalább 120 mm-es szembőségű vonóhálóval folytatott, lepényhal-alakúakra és hengeres testű halakra irányuló halászatban kifogott sima lepényhalak tekintetében a túlélési arányon alapuló mentesség alkalmazásának a nyári hónapokra történő kiterjesztését javasolja. Az (EU) 2018/2035 felhatalmazáson alapuló rendelet ezt a mentességet csak a téli hónapokra vonatkozóan biztosítja (november 1-jétől április 30-ig). Az új közös ajánlás az alábbiak tekintetében is túlélési arányon alapuló mentességeket javasol:

– az ICES 3a körzet uniós vizein a lepényhal-alakúakra vagy a hengeres testű halakra irányuló halászatban legalább 90–99 mm szembőségű, Seltra-hálópanellel felszerelt fenékvonóhálóval kifogott sima lepényhalak,

– az ICES 4 alterület uniós vizein a lepényhal-alakúakra vagy a hengeres testű halakra irányuló halászatban legalább 80–99 mm szembőségű fenékvonóhálóval kifogott sima lepényhalak.

(26) A tagállamok tudományos bizonyítékokkal szolgáltak a szóban forgó halászati tevékenység keretében visszadobott sima lepényhalak magas túlélési arányának alátámasztására. A HTMGB megfigyelte ([24]), hogy a különböző tanulmányok túlélési becslésekre vonatkozó módszerei eltérnek egymástól, és megjegyezte, hogy a kisebb simalepényhal-egyedek, amelyeket gyakrabban kisebb zsákvéggel fogtak, a vizsgálatok szerint alacsonyabb túlélési szintekkel rendelkeznek. A sima lepényhal nyári hónapokban jellemző túlélését illetően csak a teljes területre vonatkozó, átfogó tudományos jelentés tenne lehetővé reprezentatív értékelést. Ezért a Bizottság úgy véli, hogy ezt a mentességet csak egy évre indokolt megadni, és sürgősen új vizsgálatokra, valamint magasabb túlélési arányt biztosító intézkedésekre van szükség, amelyeket a lehető leghamarabb, de legkésőbb 2020. május 1-jéig a HTMGB elé kell terjeszteni értékelésre.

(27) Az (EU) 2018/2035 felhatalmazáson alapuló rendelet *de minimis* kivételeket biztosított az alábbiak tekintetében:

– az ICES 2a és 3a körzetben, valamint az ICES 4 alterületen tükörhálóval és kopoltyúhálóval kifogott közönséges nyelvhalak,

– az ICES 4 alterületen bizonyos, flamand hálópanellel ellátott merevítőrudas vonóhálókkal kifogott közönséges nyelvhalak,

– az ICES 3a körzetben a közönséges nyelvhalak, a foltos tőkehalak, a vékonybajszú tőkehalak, a közönséges tőkehalak, a fekete tőkehalak, a sima lepényhalak, a heringek, a norvég tőkehalak, az aranylazacok és a kék puhatőkehalak bizonyos fenékvonóhálókkal ejtett együttes fogásai,

– az ICES 3a körzetben fenékvonóhálóval kifogott közönséges nyelvhalak, foltos tőkehalak, vékonybajszú tőkehalak, közönséges tőkehalak, fekete tőkehalak és szürke tőkehalak együttes fogásai,

– az ICES 3a körzetben az egyes fenékvonóhálókkal kifogott vékonybajszú tőkehalak,

– az ICES 4c körzetben a fenékvonóhálókkal kifogott vékonybajszú tőkehalak és közönséges tőkehalak,

– az ICES 4 alterületen bizonyos fenékvonóhálókkal kifogott sima lepényhalak,

– az ICES 4b és 4c körzetben merevítőrudas vonóhálóval kifogott valamennyi, fogási korlátok hatálya alá tartozó faj.

(28) A tagállamok bizonyítékokkal támasztották alá ezeket a *de minimis* kivételeket. A HTMGB ([25]) megvizsgálta e bizonyítékokat, és arra a következtetésre jutott, hogy a tagállamok által benyújtott dokumentumok olyan megindokolt érveket tartalmaztak, amelyek igazolják, hogy a szelektivitás további javítása nehézségekbe ütközik, vagy a nem szándékos fogások kezelése aránytalan költségekkel járna. ([26]) A körülmények változatlanságára

([23]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf
([24]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf
([25]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf
([26]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf

tekintettel helyénvaló a *de minimis* kivételek alkalmazását az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (5) bekezdésének c) pontja szerinti új közös ajánlásban javasolt százalékos szintek és módosítások tiszteletben tartásával folytatni.

(29) Az új közös ajánlás további tudományos bizonyítékokat szolgáltatott a *de minimis* kivételeknek az alábbiakra történő kiterjesztéséhez:

– az ICES 4 alterületen fenékvonóhálóval (OTB, OTT, PTB, TBB) kifogott fattyúmakrélák,

– az ICES 4 alterületen fenékvonóhálóval (OTB, OTT, PTB, TBB) kifogott makrélák,

– az ICES 4 alterületen merevítőrudas vonóhálóval (BT2) kifogott vékonybajszú tőkehalak,

– az ICES 4a és 4b körzetben fenékvonóhálóval (OTB, OTT, PTB, TBB) kifogott vékonybajszú tőkehalak és közönséges tőkehalak.

(30) Az új közös ajánlás az alábbiak tekintetében javasol *de minimis* kivételeket:

– az ICES 4 alterületen horogsorral kifogott minimális védelmi referenciaméret alatti menyhalak,

– az ICES 3a körzetben és az ICES 4 alterületen folytatott, a garnélahalászat szelektív eszközökkel történő halászata során kifogott ipari fajok (spratt, homoki angolna, norvég tőkehal és kék puhatőkehal) együttes fogásai.

(31) A tagállamok tudományos bizonyítékokkal támasztották alá a meglévő és az új *de minimis* kivételeket, amelyeket a szelektivitás további növelésének nehézségei és a fogások kezelésének aránytalan költségei indokolnak. A bizonyítékokat a HTMGB a 2019. július 1–5-i plenáris ülésén vizsgálta meg ([27]).

(32) A HTMGB megvizsgálta a fenékvonóhálókat és merevítőrudas vonóhálókat használó hajók által kifogott fattyúmakrélákra és makrélákra vonatkozó *de minimis* kivételekkel kapcsolatos tagállami bizonyítékokat, és arra a következtetésre jutott, hogy a legtöbb tagállam esetében további információkra van szükség. Tekintettel arra, hogy a halászati tevékenységet folytatni kell a megfelelő adatgyűjtés biztosítása érdekében, egyedi kivételeket mindegyik faj esetében csak egy évre indokolt biztosítani, ugyanakkor a tagállamokat kötelezni kell olyan megfelelő adatok benyújtására, amelyek lehetővé teszik a HTMGB számára az indokok teljeskörű értékelését, a Bizottság számára pedig a felülvizsgálatot. Az érintett tagállamoknak meg kell kezdeniük a szükséges adatok begyűjtéséhez és feldolgozásához elvégzendő munkát vagy további vizsgálatokat kell végezniük, és az adatokat a lehető leghamarabb, de legkésőbb 2020. május 1-jéig a HTMGB elé kell terjeszteniük értékelésre. A szóban forgó kivételeket ezért ideiglenesen, 2020. december 31-ig indokolt alkalmazni.

(33) A HTMGB megvizsgálta a tagállamok által a vonóhálót használó hajók által folytatott tengerfenéki vegyes halászati tevékenységekben a spratt, a homoki angolna, a norvég tőkehal és a kék puhatőkehal együttes mennyiségére vonatkozó *de minimis* kivételről szóló bizonyítékokat, és arra a következtetésre jutott, hogy nincs mennyiségi bizonyíték a visszadobások csekély mértékére vonatkozó állítások alátámasztására és a szelektivitás javítására irányuló lehetőségek kimerülésére. A HTMGB megjegyezte, hogy az ilyen halászati tevékenységekben nehéz lenne tovább fokozni a szelektivitást, és hogy a nem szándékos fogások fennmaradó részének lefedéséhez *de minimis* kivételre van szükség. Tekintettel arra, hogy a halászati tevékenységet folytatni kell a megfelelő adatgyűjtés biztosítása érdekében, a kombinált *de minimis* kivételt csak egy évre indokolt megadni, ugyanakkor a tagállamokat kötelezni kell olyan megfelelő adatok benyújtására, amelyek lehetővé teszik a HTMGB számára az indokok teljeskörű értékelését, a Bizottság számára pedig a felülvizsgálatot. Az érintett tagállamoknak további vizsgálatokat kell végezniük, és az adatokat a lehető leghamarabb, de legkésőbb 2020. május 1-jéig a HTMGB elé kell terjeszteniük értékelésre. A szóban forgó kivételeket ezért ideiglenesen, 2020. december 31-ig indokolt alkalmazni.

(34) A HTMGB megvizsgálta a tagállamok által a merevítőrudas vonóhálóval kifogott, a minimális védelmi referenciaméreteknél kisebb vékonybajszú tőkehalra vonatkozó *de minimis* kivételről szolgáltatott bizonyítékokat, és arra a következtetésre jutott, hogy a nem szándékos fogások kirakásának járulékos költségéről szóló bizonyíték önmagában nem elegendő annak bizonyítására, hogy e költségek aránytalanok. A HTMGB megjegyezte, hogy az érintett halászati tevékenységekben prioritásként kell kezelni a szelektivitás fokozását, mivel ez csökkenteni fogja a nem szándékos fogások kezelésének költségeit. Tekintettel arra, hogy a halászati tevékenységet folytatni kell a

([27]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf

megfelelő adatgyűjtés biztosítása érdekében, a *de minimis* kivételt csak egy évre indokolt megadni, ugyanakkor a tagállamokat kötelezni kell olyan megfelelő adatok benyújtására, amelyek lehetővé teszik a HTMGB számára az indokok teljeskörű értékelését, a Bizottság számára pedig a felülvizsgálatot. Emellett a tagállamoknak további szelektivitási intézkedések bevezetéséről is be kell számolniuk.Az érintett tagállamoknak további vizsgálatokat kell végezniük, és az összes vonatkozó adatot a lehető leghamarabb, de legkésőbb 2020. május 1-jéig a HTMGB elé kell terjeszteniük értékelésre. A szóban forgó kivételt ezért ideiglenesen, 2020. december 31-ig indokolt alkalmazni.

(35) A HTMGB megvizsgálta a tagállamok által a fenékvonóhálókkal kifogott, a minimális védelmi referenciaméreteknél kisebb vékonybajszú tőkehalra és közönséges tőkehalra vonatkozó *de minimis* kivételről szolgáltatott bizonyítékokat, és arra a következtetésre jutott, hogy nincs lehetőség annak értékelésére, hogy az aránytalan költségekre vonatkozó becslések helyesek-e. A HTMGB megjegyezte, hogy az érintett halászati tevékenységekben prioritásként kell kezelni a szelektivitás fokozását, mivel ez csökkenteni fogja a nem szándékos fogások kezelésének költségeit. Tekintettel arra, hogy a halászati tevékenységet folytatni kell a megfelelő adatgyűjtés biztosítása érdekében, a *de minimis* kivételt csak egy évre indokolt megadni, ugyanakkor a tagállamokat kötelezni kell olyan megfelelő adatok benyújtására, amelyek lehetővé teszik a HTMGB számára az indokok teljeskörű értékelését, a Bizottság számára pedig a felülvizsgálatot. Emellett a tagállamoknak további szelektivitási intézkedések bevezetéséről is be kell számolniuk. Az érintett tagállamoknak további vizsgálatokat kell végezniük, és az adatokat a lehető leghamarabb, de legkésőbb 2020. május 1-jéig a HTMGB elé kell terjeszteniük értékelésre. A szóban forgó kivételt ezért ideiglenesen, 2020. december 31-ig indokolt alkalmazni.

(36) A HTMGB megvizsgálta a horogsorral kifogott, minimális védelmi referenciaméret alatti északi menyhalakra vonatkozó új *de minimis* kivétel tekintetében a tagállamok által benyújtott bizonyítékokat, és arra a következtetésre jutott, hogy az ilyen halászati tevékenységeknél nehéz lenne további szelektivitást elérni. A HTMGB továbbá megjegyezte, hogy tekintettel a várhatóan alacsony *de minimis*-volumenre, a kivétel nem lenne hatással az általános halászati mortalitásra, feltéve, hogy a visszadobott halmennyiség rögzítésre kerül. Tekintettel arra, hogy a szelektivitás nehezen valósítható meg, a szóban forgó halászati tevékenységre vonatkozó kivételeket csak egy évre indokolt megadni, ugyanakkor a tagállamokat kötelezni kell olyan megfelelő adatok benyújtására, amelyek lehetővé teszik a HTMGB számára az indokok teljeskörű értékelését, a Bizottság számára pedig a felülvizsgálatot. Az érintett tagállamoknak további vizsgálatokat kell végezniük, és az adatokat a lehető leghamarabb, de legkésőbb 2020. május 1-jéig a HTMGB elé kell terjeszteniük értékelésre. A szóban forgó kivételeket ezért ideiglenesen, 2020. december 31-ig indokolt alkalmazni.

(37) A teljes kifogható mennyiségek meghatározásához használt, a visszadobott halak arányára vonatkozó becslések megbízhatósága érdekében olyan esetekben, amikor a *de minimis* kivétel adathiány miatt extrapolált adatokon és részleges flottainformációkon alapul, a tagállamoknak pontos és ellenőrizhető, az említett kivétel által érintett teljes flottára vonatkozó adatok benyújtásáról kell gondoskodniuk.

(38) Az új közös ajánlásban javasolt intézkedések összhangban vannak az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (4) bekezdésével, 15. cikke (5) bekezdésének c) pontjával és 18. cikkének (3) bekezdésével, valamint az (EU) 2018/973 rendelettel és különösen annak 11. cikkével, így belefoglalhatók e rendeletbe.

(39) Az (EU) 2018/973 rendelet 16. cikkének (2) bekezdése értelmében a Bizottság a 2018. augusztus 5-ével kezdődő ötéves időtartamra felhatalmazást kapott a kirakodási kötelezettségre vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására. Ezért e rendelet alkalmazásának második évében helyénvaló felülvizsgálni a kirakodási kötelezettség alóli, túlélési arányon alapuló mentességek és *de minimis* kivételek hatását.

(40) Az (EU) 2018/2035 felhatalmazáson alapuló rendeletet hatályon kívül kell helyezni és egy új rendelettel kell felváltani.

(41) mivel az e rendeletben előírt intézkedések közvetlenül érintik az uniós hajók halászati idényének tervezését és a kapcsolódó gazdasági tevékenységeket, e rendeletnek a kihirdetése után indokolt azonnal hatályba lépnie. A rendeletet 2020. január 1-jétől indokolt alkalmazni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A kirakodási kötelezettség végrehajtása

Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdésében előírt kirakodási kötelezettség a 2020–2021-es időszakban e rendelettel összhangban alkalmazandó az Északi-tenger (ICES 2a, 3a körzet és ICES 4 alterület) uniós vizein a fogási korlátok hatálya alá tartozó fajok tengerfenéki halászatában.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

(1) „Seltra-hálópanel”: olyan szelektáló eszköz, amely:

– egy négyes osztatú hálószakaszban három 90 mm-es szembőségű hálómezőhöz csatlakozó, legalább 270 mm szembőségű (rombusz alakú) hálószemekből szőtt, vagy legalább 140 mm szembőségű (négyzetes) hálószemekből szőtt felső hálópanel,

– legalább 3 méter hosszúságú,

– legfeljebb 4 méter távolságra helyezkedik el a zsákkötéltől, valamint

– szélessége eléri a vonóháló felső rétegének teljes szélességét (azaz szegélytől szegélyig ér);

(2) „hálórácsos szelektáló eszköz (Netgrid)”: kettős osztatú vonóhálóba illesztett négyes osztatú háló, amelyben egy legalább 200 mm szembőségű, rombusz alakú szemekből álló döntött hálórács a vonóháló tetején lévő menekülőnyíláshoz vezet;

(3) „flamand hálópanel”: a merevítőrudas vonóháló azon utolsó kúpos szakasza, amelynek:

– hátulsó fele közvetlenül csatlakozik a zsákvéghez,

– a felső és az alsó hálószakasza legalább 120 mm szembőségű (csomók közötti távolság) hálóanyagból készül,

– kifeszített hossza legalább 3 m;

(4) „bentoszkiengedő panel”: nagyobb szembőségű vagy négyzetes szemű léhésből készült hálómező, amelyet vonóhálók – többnyire merevítőrudas vonóhálók – alsó hálómezőjébe illesztenek abból a célból, hogy bárminemű bentikus anyag és tengerfenéki törmelék még azelőtt eltávolítható legyen a hálóból, mielőtt a zsákvégbe jutna;

(5) „SepNep”: olyan feszítőlapos vonóháló, amely:

– a 80–99 +≥ 100 mm szembőségtartományon belüli hálóból készül,

– több, legalább 80–120 mm szembőségű zsákvéggel rendelkezik, amelyek egyetlen hosszabbító elemhez vannak erősítve; a vonóháló legfelső zsákvége legalább 120 mm szembőségű, és egy legfeljebb 105 mm szembőségű elválasztó hálómezővel van felszerelve, valamint

– opcionálisan egy legalább 17 mm rácsrúdtávolságú szelektáló ráccsal is ellátható, feltéve, hogy annak kialakítása lehetővé teszi a norvég homár kis méretű egyedeinek menekülését.

3. cikk

A norvég homárra vonatkozó, túlélési arányon alapuló mentesség

(1) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (4) bekezdésének b) pontja szerinti, túlélési arányon alapuló mentesség alkalmazandó az Északi-tenger (az ICES 2a és 3a körzet, valamint az ICES 4 alterület) uniós vizein a norvég homár *(Nephrops norvegicus)* következő fogásaira:

a) csapdával ejtett fogások (FPO ([28]));

b) az alábbiakkal felszerelt fenékvonóhálókkal (OTB, OTT, TBN) ejtett fogások:

(1) 80 mm-nél nagyobb zsákvég; vagy

(2) legalább 70 mm szembőségű és legfeljebb 35 mm rácsrúdtávolságú fajszelektáló ráccsal ellátott zsákvég; vagy

(3) legalább 35 mm szembőségű és legfeljebb 19 mm rácsrúdtávolságú fajszelektáló ráccsal ellátott zsákvég.

(2) Az (1) bekezdésben említett körülmények között kifogott norvég homárok visszadobásakor az egyedeket haladéktalanul és egészben vissza kell engedni a fogás helye szerinti területen.

([28]) Az e rendeletben alkalmazott halászeszközkódokat a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról szóló 1224/2009/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 404/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet XI. melléklete határozza meg. Azon hajók esetében, amelyek teljes hosszúsága 10 méternél rövidebb, az e rendeletben használt halászeszközkódokat a FAO halászeszköz-osztályozása határozza meg.

(3) Az (1) bekezdés b) pontjában említett mentesség ideiglenesen, 2020. december 31-ig alkalmazandó. A közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bíró tagállamok a lehető leghamarabb, de legkésőbb 2020. május 1-jéig további tudományos információkat nyújtanak be az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott mentesség alkalmazásának alátámasztására. A Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) 2020. július 31-ig értékeli a benyújtott tudományos információkat.

4. cikk

A közönséges nyelvhalra vonatkozó, túlélési arányon alapuló mentesség

(1) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (4) bekezdésének b) pontja szerinti, túlélési arányon alapuló mentesség alkalmazandó a közönséges nyelvhalnak (*Solea solea*) az ICES 4c körzet uniós vizein a parttól számított hat tengeri mérföld távolságon belül, de az azonosított halbölcsőhelyeken kívül 80–99 mm-es szembőségű feszítőlapos vonóhálókkal (OTB) ejtett fogásaiban a minimális védelmi referenciaméretnél kisebb egyedekre.

(2) Az (1) bekezdésben említett mentesség csak a legfeljebb 10 méter teljes hosszúságú és legfeljebb 221 kW motorteljesítményű hajók esetében alkalmazandó, amelyek legfeljebb 30 méter mélységű vizekben legfeljebb 1 óra 30 perces időtartamig vontatnak halászeszközt.

(3) Az (1) bekezdésben említett körülmények között kifogott közönséges nyelvhalak visszadobásakor az egyedeket haladéktalanul vissza kell engedni.

5. cikk

A fogási korlátok hatálya alá tartozó fajok csapdákkal és hálóvarsákkal járulékosan kifogott egyedeire vonatkozó, túlélési arányon alapuló mentesség

(1) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (4) bekezdésének b) pontja szerinti, túlélési arányon alapuló mentesség alkalmazandó az ICES 3a körzet és az ICES 4 alterület uniós vizein a csapdákkal és hálóvarsákkal (FPO, FYK) járulékosan kifogott, fogási korlátok hatálya alá tartozó fajok összes fogására.

(2) Az (1) bekezdésben említett körülmények között kifogott halak visszadobásakor az egyedeket a vízfelszín alatt haladéktalanul vissza kell engedni.

6. cikk

A célzottan vagy járulékos fogásként kifogott sima lepényhalakra vonatkozó, túlélési arányon alapuló mentesség

(1) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (4) bekezdésének b) pontja szerinti, túlélési arányon alapuló mentesség alkalmazandó az ICES 3a körzet és az ICES 4 alterület uniós vizein a következő fogásokra:

a) a hálókkal (GNS, GTR, ÁMM, GEN) kifogott sima lepényhalak (*Pleuronectes platessa*);

b) a dán kerítőhálókkal kifogott sima lepényhalak;

c) a lepényhal-alakúakra vagy a hengeres testű halakra irányuló halászatban legalább 120 mm-es szembőségű fenékvonóhálóval (OTB, PTB) kifogott sima lepényhalak.

(2) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (4) bekezdésének b) pontjában előírt, túlélési arányon alapuló mentesség alkalmazandó a következők tekintetében:

a) az ICES 3a körzet uniós vizein a lepényhal-alakúakra vagy a hengeres testű halakra irányuló halászatban legalább 90–99 mm szembőségű, Seltra-hálópanellel felszerelt fenékvonóhálókkal (OTB, PTB) kifogott sima lepényhalak;

b) az ICES 4 alterület uniós vizein a lepényhal-alakúakra vagy a hengeres testű halakra irányuló halászatban legalább 80–99 mm szembőségű fenékvonóhálókkal (OTB, PTB) kifogott sima lepényhalak.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett körülmények között kifogott sima lepényhalak visszadobásakor az egyedeket haladéktalanul vissza kell engedni.

(4) Az (1) bekezdés c) pontjában említett mentesség ideiglenesen, 2020. december 31-ig alkalmazandó. A közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bíró tagállamok a lehető leghamarabb, de legkésőbb 2020. május 1-jéig további tudományos információkat nyújtanak be az (1) bekezdés c) pontjában meghatározott mentesség alkalmazásának alátámasztására. A Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) 2020. július 31-ig értékeli a benyújtott tudományos információkat.

7. cikk

A minimális állományvédelmi referenciaméretnél kisebb sima lepényhalakra vonatkozó, túlélési arányon alapuló mentesség

(1) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (4) bekezdésének b) pontja szerinti, túlélési arányon alapuló mentesség alkalmazandó az ICES 2a körzet és az ICES 4 alterület uniós vizein a sima lepényhal 80–119 mm szembőségű merevítőrudas vonóhálókkal (BT2) kifogott, minimális állományvédelmi referenciaméretnél kisebb egyedeire, amennyiben a fogás:

a) kőterelő kötéllel vagy bentoszkiengedő panellel felszerelt halászeszközzel vagy 221 kW-nál nagyobb motorteljesítményű hajók által történt, vagy

b) a teljeskörűen dokumentált halászatra vonatkozó ütemtervet végrehajtó tagállami hajók által történt.

(2) Az (1) bekezdésben említett mentesség a merevítőrudas vonóhálóval, legfeljebb 221 kW motorteljesítményű vagy legfeljebb 24 m teljes hosszúságú, 12 tengeri mérföldön belüli halászat céljára épített és halászeszközt átlagosan legfeljebb 90 perces időtartamon át vontató hajók által kifogott lepényhal-alakúak tekintetében is alkalmazandó.

(3) A közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bíró tagállamok minden évben a lehető leghamarabb, de legkésőbb május 1-jéig további tudományos információkat nyújtanak be az (1) és a (2) bekezdésben meghatározott mentesség alkalmazásának alátámasztására. A Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) minden év július 31-ig értékeli a benyújtott tudományos információkat.

(4) Az (1) és (2) bekezdésben említett körülmények között kifogott sima lepényhalak visszadobásakor az egyedeket haladéktalanul vissza kell engedni.

8. cikk

A nagy rombuszhalra vonatkozó, túlélési arányon alapuló mentesség

(1) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (4) bekezdésének b) pontja szerinti, túlélési arányon alapuló mentesség alkalmazandó az ICES 4 alterület uniós vizein legalább 80 mm szembőségű zsákvéggel ellátott merevítőrudas vonóhálókkal kifogott nagy rombuszhalakra *(Scophthalmus maximus)*.

(2) Az (1) bekezdésben említett mentesség ideiglenesen, 2020. december 31-ig alkalmazandó. A közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bíró tagállamok a lehető leghamarabb, de legkésőbb 2020. május 1-jéig további tudományos információkat nyújtanak be az (1) bekezdésben meghatározott mentesség alkalmazásának alátámasztására. A Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) 2020. július 31-ig értékeli a benyújtott tudományos információkat.

(3) Az (1) bekezdésben említett körülmények között kifogott nagy rombuszhalak visszadobásakor az egyedeket haladéktalanul vissza kell engedni.

9. cikk

A rájaalakúakra vonatkozó, túlélési arányon alapuló mentesség

(1) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (4) bekezdésének b) pontja szerinti, túlélési arányon alapuló mentesség alkalmazandó az Északi-tenger (az ICES 2a és 3a körzet, valamint az ICES 4 alterület) uniós vizein bármilyen halászeszközzel kifogott rájaalakúakra.

(2) A közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bíró tagállamok minden évben a lehető leghamarabb, de legkésőbb május 1-jéig további tudományos információkat nyújtanak be az (1) bekezdésben meghatározott mentesség alkalmazásának alátámasztására. A Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) minden év július 31-ig értékeli a benyújtott tudományos információkat.

(3) Az (1) bekezdésben említett körülmények között kifogott rájaalakúak visszadobásakor az egyedeket haladéktalanul vissza kell engedni.

10. cikk

De minimis kivételek

Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdésétől eltérve a következő mennyiségek dobhatók vissza az említett rendelet 15. cikke (4) bekezdésének c) pontja alapján:

a) a tükörhálót és kopoltyúhálót (GN, GNS, GND, GNC, GTN, GTR, GEN, GNF) használó hajók által az ICES 2a és 3a körzet, valamint az ICES 4 alterület uniós vizein folytatott, közönséges nyelvhalra irányuló halászatban:

a közönséges nyelvhal minimális állományvédelmi referenciaméret alatti vagy feletti egyedeiből e faj teljes éves fogásának legfeljebb 3 %-a;

b) a flamand hálópanellel felszerelt, 80–119 mm-es szembőségű merevítőrudas vonóhálót (TBB) használó hajók által az ICES 4 alterület uniós vizein folytatott, közönséges nyelvhalra irányuló halászatban:

a közönséges nyelvhal minimális állományvédelmi referenciaméret alatti egyedeiből e faj teljes éves fogásának legfeljebb 5 %-a;

c) a legalább 70 mm szembőségű, legfeljebb 35 mm rácsrúdtávolságú fajszelektáló ráccsal ellátott fenékvonóhálót (OTB, OTT, TBN) használó hajók által az ICES 3a körzet uniós vizein folytatott, norvég homárra irányuló halászatban:

a közönséges nyelvhal, a foltos tőkehal, a vékonybajszú tőkehal, a közönséges tőkehal, a fekete tőkehal és a szürke tőkehal minimális állományvédelmi referenciaméret alatti egyedeinek azon együttes mennyisége, amely nem haladja meg a norvég homár, a közönséges nyelvhal, a foltos tőkehal, a vékonybajszú tőkehal, a norvég garnéla, a közönséges tőkehal, a fekete tőkehal és a szürke tőkehal teljes éves fogásának legfeljebb 4 %-át;

d) a legalább 35 mm szembőségű, legfeljebb 19 mm rácsrúdtávolságú fajszelektáló ráccsal és menekülőnyílással ellátott fenékvonóhálót (OTB, OTT) használó hajók által az ICES 3a körzet uniós vizein folytatott, norvég garnélára irányuló halászatban:

a közönséges nyelvhal, a foltos tőkehal, a vékonybajszú tőkehal, a közönséges tőkehal, a sima lepényhal, a fekete tőkehal, a hering, a norvég tőkehal, az aranylazac és a kék puhatőkehal minimális állományvédelmi referenciaméret alatti egyedeinek azon együttes mennyisége, amely nem haladja meg a norvég homár, a közönséges nyelvhal, a foltos tőkehal, a vékonybajszú tőkehal, a közönséges tőkehal, a fekete tőkehal, a sima lepényhal, a norvég garnéla, a szürke tőkehal, a norvég tőkehal, az aranylazac, a hering és a kék puhatőkehal teljes éves fogásának 5 %-át;

e) a 70–99 mm szembőségű (TR2) fenékvonóhálót vagy kerítőhálót (OTB, OTT, SDN, SSC) használó hajók által az ICES 4c körzet uniós vizein folytatott vegyes tengerfenéki halászatban:

a vékonybajszú tőkehal és a közönséges tőkehal (*Gadus morhua*) minimális állományvédelmi referenciaméret alatti egyedeinek azon együttes mennyisége, amely 2020-ban és 2021-ben nem haladja meg a vékonybajszú tőkehal és a közönséges tőkehal teljes éves fogásának 5 %-át; közönséges tőkehalból az említett teljes éves fogás legfeljebb 2 %-ának megfelelő mennyiség dobható vissza;

f) a 70–99 mm szembőségű (TR2) fenékvonóhálót vagy kerítőhálót (OTB, OTT, SDN, SSC) használó hajók által az ICES 4a és 4b körzet uniós vizein folytatott vegyes tengerfenéki halászatban:

a vékonybajszú tőkehal és a közönséges tőkehal (*Gadus morhua*) minimális állományvédelmi referenciaméret alatti egyedeinek azon együttes mennyisége, amely 2020-ban nem haladja meg a vékonybajszú tőkehal és a közönséges tőkehal teljes éves fogásának 6 %-át; közönséges tőkehalból az említett teljes éves fogás legfeljebb 2 %-ának megfelelő mennyiség dobható vissza;

az e pontban meghatározott *de minimis* kivétel ideiglenesen, 2020. december 31-ig alkalmazandó. A közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bíró tagállamok a lehető leghamarabb, de legkésőbb 2020. május 1-jéig további tudományos információkat nyújtanak be a szóban forgó kivétel alkalmazásának alátámasztására. A HTMGB 2020. július 31-ig értékeli a benyújtott tudományos információkat;

g) a 90–119 mm szembőségű, Seltra-hálópanellel felszerelt fenékvonóhálót (OTB, OTT, TBN, PTB), vagy legalább 120 mm szembőségű fenékvonóhálót (OTB, OTT, TBN, PTB) használó hajók által az ICES 3a körzet uniós vizein folytatott halászatban:

a vékonybajszú tőkehal minimális állományvédelmi referenciaméret alatti egyedeiből a norvég homár, a közönséges tőkehal, a foltos tőkehal, a vékonybajuszú tőkehal, a fekete tőkehal, a közönséges nyelvhal, a sima lepényhal és a szürke tőkehal teljes éves fogásának legfeljebb 2 %-a;

h) a 80–119 mm-es szembőségű merevítőrudas vonóhálót használó hajókkal az ICES 4 alterület uniós vizein folytatott vegyes tengerfenéki halászatban:

a vékonybajszú tőkehal minimális állományvédelmi referenciaméret alatti egyedeinek azon mennyisége, amely nem haladja meg a sima lepényhal és a közönséges nyelvhal teljes éves fogásának 2 %-át;

az e pontban meghatározott *de minimis* kivétel ideiglenesen, 2020. december 31-ig alkalmazandó. A közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bíró tagállamok a lehető leghamarabb, de legkésőbb 2020. május 1-jéig további tudományos információkat nyújtanak be a szóban forgó kivétel alkalmazásának alátámasztására. A HTMGB 2020. július 31-ig értékeli a benyújtott tudományos információkat;

i) a SepNeppel felszerelt, 80–99 mm-es szembőségű fenékvonóhálót használó hajók által az ICES 4 alterület uniós vizein folytatott, norvég homárra irányuló halászatban:

a sima lepényhal minimális állományvédelmi referenciaméret alatti egyedeinek azon mennyisége, amely nem haladja meg a fekete tőkehal, a sima lepényhal, a foltos tőkehal, a vékonybajuszú tőkehal, a közönséges tőkehal, a norvég garnéla, a közönséges nyelvhal és a norvég homár teljes éves fogásának 3 %-át;

j) a merevítőrudas vonóhálót használó hajók által az ICES 4b és 4c körzet uniós vizein folytatott, homoki garnélára irányuló halászatban:

a fogási korlátok hatálya alá tartozó fajok összesített fogásainak azon mennyisége, amely 2020-ban nem haladja meg e fogások teljes éves mennyiségének 7 %-át, 2021-ben pedig a 6 %-át;

k) a 80–99 mm szembőségű (TR2, BT2) fenékvonóhálót (OTB, OTT, PTB, TBB) használó hajók által az ICES 4 alterületen folytatott vegyes tengerfenéki halászatban:

a fattyúmakréla (*Trachurus* spp.) azon mennyisége, amely 2020-ban nem haladhatja meg a fattyúmakréla teljes éves fogásának 7 %-át, 2021-ben pedig a 6 %-át;

az e pontban meghatározott *de minimis* kivétel ideiglenesen, 2020. december 31-ig alkalmazandó. A közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bíró tagállamok a lehető leghamarabb, de legkésőbb 2020. május 1-jéig további tudományos információkat nyújtanak be a kivétel alkalmazásának alátámasztására. A Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) 2020. július 31-ig értékeli a benyújtott tudományos információkat.

l) a 80–99 mm szembőségű fenékvonóhálót (OTB, OTT, PTB, TBB) használó hajók által az ICES 4 alterületen folytatott vegyes tengerfenéki halászatban:

a makréla (*Scomber scombrus*) azon mennyisége, amely 2020-ban nem haladja meg a a makréla teljes éves fogásának 7 %-át, 2021-ben pedig a 6 % át;

az e pontban meghatározott *de minimis* kivétel ideiglenesen, 2020. december 31-ig alkalmazandó. A közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bíró tagállamok a lehető leghamarabb, de legkésőbb 2020. május 1-jéig további tudományos információkat nyújtanak be a szóban forgó kivétel alkalmazásának alátámasztására. A HTMGB 2020. július 31-ig értékeli a benyújtott tudományos információkat;

m) az ICES 3a körzetben és az ICES 4 alterületen 80 mm-nél nagyobb szembőségű vonóhálókkal (OTB, OTM, OTT, PTB, PTM, PTM, PTM, SPN, SPR, SSC, TB, TBN) folytatott vegyes tengerfenéki halászatban, valamint a legfeljebb 19 mm-es rácsrúdtávolságú vagy azzal egyenértékű szelektáló eszközzel és az ICES 3a körzetben 35 mm-nél nagyobb, az ICES 4 alterületen pedig 32 mm szembőségű halvisszatartó eszközzel ellátott halászeszközökkel folytatott, norvég garnélára irányuló halászatban:

a spratt, a homoki angolna, a norvég tőkehal és a kék puhatőkehal azon együttes mennyisége, amely nem haladja meg a vegyes tengerfenéki halászatban és a norvég garnéla halászata során ejtett teljes éves fogás 1 %-át;

az e pontban meghatározott *de minimis* kivétel ideiglenesen, 2020. december 31-ig alkalmazandó. A közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bíró tagállamok a lehető leghamarabb, de legkésőbb 2020. május 1-jéig további tudományos információkat nyújtanak be a szóban forgó kivétel alkalmazásának alátámasztására. A HTMGB 2020. július 31-ig értékeli a benyújtott tudományos információkat;

n) az ICES 4 alterületen horogsort használó hajók számára a szürke tőkehal tengerfenéki halászatában:

az északi menyhal *(Molva molva)* minimális állományvédelmi referenciaméret alatti egyedeiből az e halászatban e fajból ejtett teljes éves fogás legfeljebb 3 %-a;

az e pontban meghatározott *de minimis* kivétel ideiglenesen, 2020. december 31-ig alkalmazandó. A közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bíró tagállamok a lehető leghamarabb, de legkésőbb 2020. május 1-jéig további tudományos információkat nyújtanak be a szóban forgó kivétel alkalmazásának alátámasztására. A HTMGB 2020. július 31-ig értékeli a benyújtott tudományos információkat.

11. cikk

A Skagerrak területén alkalmazandó különleges technikai intézkedések

(1) A Skagerrak területén tilos a fedélzeten tartani vagy használni bármilyen, 120 mm-nél kisebb szembőségű vonóhálót, dán kerítőhálót, merevítőrudas vonóhálót vagy hasonló vontatott hálót.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve használhatók az alábbi vonóhálók:

a) a legalább 90 mm szembőségű zsákvéggel ellátott vonóhálók, amennyiben Seltra-hálópanellel vagy legfeljebb 35 mm rácsrúdtávolságú szelektáló ráccsal is rendelkeznek;

b) a legalább 70 mm szembőségű (négyzet alakú hálószemekből álló) zsákvéggel ellátott vonóhálók, amelyek legfeljebb 35 mm rácsrúdtávolságú szelektáló ráccsal is rendelkeznek;

c) nyílt tengeri fajok vagy ipari célból fogott fajok halászata esetén a 70 mm-nél kisebb szembőségű vonóhálók, amennyiben a fogás több mint 80 %-ban egy vagy több nyílt tengeri fajt vagy ipari célból halászott fajt tartalmaz;

d) norvég garnéla halászata esetén a legalább 35 mm szembőségű zsákvéggel ellátott vonóhálók, amelyek legfeljebb 19 mm rácsrúdtávolságú szelektáló ráccsal is rendelkeznek.

(3) A norvég garnélának a (2) bekezdés d) pontja szerinti halászata esetén alkalmazható halvisszatartó eszköz, ha elegendő halászati lehetőség áll rendelkezésre a járulékos fogások beszámításához, és amennyiben a halvisszatartó eszköz megfelel az alábbiaknak:

a) 120 mm vagy annál nagyobb szembőségű, négyzet alakú hálószemekből álló felső hálópanellel van ellátva;

b) legalább 3 méter hosszúságú; valamint

c) legalább olyan széles, mint a szelektáló rács.

12. cikk

SepNep

A SepNep-hálók használata engedélyezett.

13. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az (EU) 2018/2035 felhatalmazáson alapuló rendelet hatályát veszti.

14. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2020. január 1-jétől 2021. december 31-ig kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2019. október 1-jén.

a Bizottság részéről
az elnök
Jean-Claude JUNCKER